

**Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta
Ta Hellēnisti Heuriskomena**

Origenes

Coloniæ, 1685

Tomus Trigesimus Primus. Ab illo ergo die consultarunt una, ut
interficerent eum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79869](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-79869)

in Deo, cum hæc tum dicerentur: five Patriarchas qui jam anteā ē vita excesserant, vel Prophetas, vel quosdām alios Dei electos, five etiam eos, qui per id temporis sani erant: quasi enim aliqui sani essent non ægrotantes, inquit: *Non opus habent, qui sani sunt, medico, sed ægre affecti:* & quasi essent etiam aliqui justi, dicit: *Non veni vocare justos, sed peccatores ad penitentiam.* Moriturus itaque Iesus erat pro gente, ut non periret; pro filiis vero Dei, qui in dispersione erant, ut congregaretur in unum sermonem: fierentque unus grex, unus pastor: quando, mea sententia, Servatoris precatio implebitur dicentis: *Vi ego, & tu unum sumus, ut & ipsi unum sint.* Sin vero de Iſraēlis non natura, sed genere altius aliquid dicendum sit; de quo cum in dispersione effet, scriptum est: *Primum genitum meus filius Iſrael, notabis: quia nūs filii Dei diſpersi, pro quibus moriturus sit Iesus, ut eos in unum congregaret.*

TOMUS TRIGESIMUS PRIMUS.

Ioh. II. 53. *Ab illo ergo die consultarunt una, ut interficerent eum.*

Ἐτοσκή εἰς τὸ ἐπιτίθεμα λόγων Θάγης Α hoc, ut ostendamus Pontifices, & Phari-
πνύματος συμβεβλῆσθε τοῖς δέχερεσ, οὐ τοῖς
φαρισαῖς, ἵνα διποτένιοι τὸν θόνον, οὐ
οὐσίᾳ, εἰς καίμα εἰς τὸν κόσμον τέτον οὐδὲν, οὐ
οτα δεδικημένα οὐ τοῖς εἰς τὸν τόπον Λέγοντοις
εἰρηκαμένοις, οὐτε οὐ Θαγη τοποθετήσθε, Σταύ-
ζειν λέγοντε, οὐτε οὐ τὸν θέρον θέντα γραφῶν,
Πληρελεῖται λεγούσιν τῷ ζητέντων ἀπ' αὐτούς
θελητηναι, οὐ Πλήττο ζητεον παρενθέρημοι
θέντε, οὐφορμείσθεν δοκεν τοτες κατεπιστείαν
δοτέοντες διδοταιαίς τοις αἰδινίαις εἰστούσος λα-
λέγοντων, συκοφάντησιν. Ετοσκη τετρα Θεωτηρες
ιησούς τῷ Θαγη φα ληρούμενοι τοφηταν α-
λιθισθεσαι, οὐ τοις συμφερεν ήμιν, οὐτε εἰς αὐτούς
προποτάνη θατέρ θλασ, οὐ μηδεν τὸ έθνος
διόληται, εχθρούς οὐκέτε οι φαρισαῖοι οὐ
οὐδεγερει, αλλα αλλον ιντι νομισθυτες ενοι
κατέλημα της Θαγη φα θελης, απ' οικίαν
οι θεληδοντο της ιησους, οὐτε διποτένιοι
τὸν ιησον. Ταῦτα δέ Φριμην τὸ αιώνειον τῇ
θεοι τελέον εναγ πιθημα τὸ διάτεκτη φα
πεφοτσον οὐδοχη, επάντως ισάς τούτοις θεούς θ-
τως εχθν, αλλα καταλαπτων τούτοις οντούχανετο
κενηποτέρευον γενθανεδεσθεστε τοις θεοις
φα, οις οὐφεγιει ληρούμενοι, οὐκει
εμεις μετατη μαστη. Ταῦτα ιτα τέτοια θεα-
πησια αναγερεφαν νομισω, θελημεν το
λεγε οπτηρεφαν ιησος θατε τοις θεοις θεοις
αλογιστεγον Πληπηδεν * τοις τοις ιανάτω
αγνωστας οις της αληθειας, οὐ μαστηρειν.
καλον μηδεν μητεσόντα τον οις τοις ομολο-
γειντον ιτεν αγνόα, μη αιαδηνεις αιτην ο-
μολογιαν, μηδε μελην οις τοις ιτεσαποθε-
κην της αιληθειας. οντελαθην δέ τετεκαλην, οὐ
τοι μη διδόναι αιφορμεν τοις πιλητηροι πισθε-
σμοι, αλλα παντι τερπω αισιασθε αιτην, &
μονον δια τοις οις εν αιτην οικειάσεως αδηλον
ημιν, αλλα κηινα * ιησοις αιφερασις γηρωμε-
δα τοις αιματωλητερεις γηρωμε, οιυ αιτεσει-
εηις οις οις μηδεν τοις ιησοις ειναι τοις
ποιητεις οικηλημοιρη τοις μεχι ιανατης ιησοις
θηλελθονταις, εισομηροις δέ εν πλειον, οιυ
ειρητερα καλαστη παει ιησοις, ει φιλαιτοιητες, οιυ ιησοις
δημηρη αιτης τοις αιναιρειας, & της αιναιρης εις τοις καταλαθησης. ειτης γαρ
nulla

nulla nos necessitate urgente. Nam si A ετiam qui alicui occasio peccati factus fuerit, is penas dabit ob ea quæ sui causa peccaverint aliqui homines; & quomodo non etiam penas daturas est, qui cum declinandi facultatem habeat, ne proditor ille Christiani sit hominis, & insidiator cultus divini erga Jesum, non declinaverit? immo potius concitaverit? etiam si quod ad promptitudinem attinet, fortitudinemque, hac in re honore, ac laude sit dignus apud Deum, quem pie colit, apudque Servatorem, quem confessus fuerit? Porro quod nostræ causa hæc scripta Pierint, quo Jesus haberemus exemplar, cuius in huncmodi rebus imitatores essemus. B καὶ διεφάσις πνι θρόνῳρος σιμαστας, πο αὐτὸς Ἰητεύτεκεντεινον τον αμαστόν, ποσ δικας Ἰητοις δι αὐτῶν αιρέσθω πνι ἡμιεστηρίους, πως εὐκαὶ ὁ πατρὸς εὐκάνα, πα μινό δινα ταρεσθης λειτουργίους, καὶ Ἰητεύλος της καὶ τὸν μητέρα θεοτεσειας, μη εκλινας μηδ, καὶ ταρεσπαρεγγίας θερησει της σκέψεις αμαστας δωρεά λόγου, καὶ τὸ ουρανὸν Ἰητη εἰς το μαρτυρεῖν ταρεσματα, καὶ τη ετέο ανδρεις πιμες διαπορχίσεις η ταρεσθη τῷ διστεβεμβρῷ θεω, καὶ ομολογημένον τοι αιτεστωμεν; οὐ δὲ περιενεκεν τα ταριχαγραπτα, ιη μεσις ταρεσθη μη ἔχοντες τοι in-

Matth. 27. docet Scriptura dicens: Quarebant igitur cum comprehendere, & nullus in eum conjectit manum, quod nondum venisset hora ejus. Ut enim iuxta hunc texum nullus in eum conjectit manum, praesentem, & non fugientem, quia nondum venisset hora ejus; sic etiam si non necessaret ad tempus, quod nondum instaret hora, cum haudquam detenturi fuerant. Attamen nullus in eum conjectit manum. Quocirca intelligentes, καὶ οἱ θεοὶ οὐτε ποιηταὶ οὐδὲ φρόντες, οὐδὲ γράφοι. Σπένσαντο μὲν τοις πατέραις, καὶ θεοῖς ἐπιβαλεν ἐπι αὐτοὺς τοὺς χεῖρας, οὐδὲ πατέληντο οὐδὲ αὐτούς. Βέβηλοι τὸ ῥυτόν τέτο. Μια τρέποι εδεις ἐπιβαλεν ἐπι αὐτοὺς τοὺς χεῖρας, παρέγνα, καὶ μη φθορά, ἐπει μηπω εληλύθει οὐδέ αὐτούς. Στοι καὶ χειρες τοι αὐταχωρινοὶ τῷ καρῷ θεοὶ μηδέπω αὐτοὺς εργάζενται τοις θεοῖς, καταχρέοι μηραί. *ημέραι διο-

March. 10. dum est non tantum illud: *Si persequenti vos fuerint in una civitate, fugite ad aliam, & ea quæ sequuntur; sed etiam hoc, quod quando una consultaverunt Pontifices, & Pharisæi ut Iesum interficerent, id quod rationi erat maxime consentaneum, Servator non amplius propalam ambulabat inter Iudeos: sed neque in urbem secessit turbis plenam, sed in quandam urbem seorsim pos tam.* Scriptum est enim: *Iesus igitur non propalam ambulabat inter Iudeos: sed abiit illinc in locum deserto proximum; nempe in civitatem, quæ dicitur Ephrem.* Nec sane solus eo concessit, verum ne ullam occasionem se quærentibus daret. Discipulos etiam secum assumpit; illicque versabatur cum Discipulis. Tale quiddam est quod in Evangelio a Matthæo tradito scriptum

ιωάννης παρεδόθη διεχώροσεν εἰς τὴν γαλιλαϊδην, καὶ καταλιπόν τὴν ναζαρέτ, ἐν ταχατόκησεν εἰς καφαρναύμ την σφραγίδασιάν, ἐν ὅριοις ζάβελον τοῦ νεφδαλέου. καὶ ἐπὶ τὸν καιρὸν ὁ Φθιδάς δικυλιόθηκεν ἐπέρπετον οὐασέ δι μῆτρας ἐστὸν δι τοῦ πατέρος, μήτρες δὲ ιεροσολυμίας διρρήματα, μήτρες δὲ αἰλιώντων εὐθανάτους πολέμους, μήτρες δὲ αἰλιώντων τόπων. ἔχει δέ γε σὺν τοῖς μαδτοῖς αὐτές πέρσιν δι χθυμάρρους τῷ κέδρου, ὅπερ ἦ κῆπος, εἰς δὲ εἰσῆλθεν αὐτός, καὶ οἱ μαδτοὶ, ἀπέστρεψαν τὸν πόντον ἀπέναντι ἀνεινοκατέβησαν.

Aaa tare

tae sterilis, que non paris: erumpit, & clam, que non parturis. Est autem de-
serto vicina civitas Ephraim, ad quam
venit Iesus, non amplius propalauit
obambulans inter Iudeos. Sonat autem
Ephraim, si interpretaris, Fertilitas:
fuitque Ephraim frater Manasse, hoc est
populi natu grandioris, maxime
oblivioni traditi. Simulatque
enim derelictus est populus obliuioni
traditus, orta est ex Gentibus fertili-
tas: nempe cum flumina quidem, qua-
sunt in Israele, verit in desertum; &
venas aquarum illic existentium, in loca
sticula; & terram eorum frugiferam, in
sterile solum, propter incolarum virtus-
tates: Gentium vero desertum verit in
stagna aquarum, terramque eorum sti-
culosam, in venas aquarum: ibi collocavit
famelicos, & extruxerunt urbem celebrem,
nempe Ecclesiam, ubi seminavit agros
juxta semen, quod cecidit in terram bo-
nariacientem fructum centesimum; &
plantavit vineas, cuius palmitae erant Di-
scipuli Domini, qui etiam fecerunt fru-
ctum copiosum, & benedixit eis, & multi-
plicati sunt valde. Quin etiam ne hos
quidem, qui a ratione alieniores erant,
parvos esse cogitavit ille, qui homines
& jumenta servat; scriptum est enim:
Et jumenta eorum non minuit. Ac Ju-
dai quidem imminuti sunt, & afflitti fue-
re propter tribulationem, & propter mala,
& propter dolorem; effuditque Deus con-
temptum in principes propter Abraham;
& errare fecit eos per vastitatem in viam,
& non in via. Deus igitur post Iudeos,
populum gentilem pauperem exemit ex
mendicitate, traxitque familias velut o-
ras, quos videbunt mox Angeli, & late-
buntur, & omnis iniquitas obturabit os-
sum. His in psalmo sexto supra cente-
simum prophetatis subiungitur: *Quisquis
igitur sapit, custodiet hoc, & intelligit: bene-
ficio enim existente Domino in Gentileis,
sapiens haec custodiet, intelligens benefi-
cia Domini.* Iesus igitur non amplius
in publico obambulabat inter Iudeos,
sed inde abiit in locum totius orbis, Ec-
clesie deserto vicinum; nempe in urbem
Ephraim, quae dicitur frugifera civitas; E
illicque versabatur cum Discipulis: est-
que ad hunc usque diem Iesus cum Di-
scipulis in urbe, quam vocant Ephraim
deserto vicinam: nam adeit fertilitati:
& in ortu sanci huius Ephraim dicit
illius genitor Dominus noster frumenti
erogator, qui seipsum humilem pra-
buit factus obediens usque ad mortem,
mortem autem crucis: *Auxit me Deus
in terra afflictionis mea.* Instabat autem
pascha Iudeorum, & ascenderunt multi
σα. βῆσσον, καὶ βόντον ἡ ἡδονὴ ὀδύνησα. εἰ τὸ ἡ-
έγκυος τὸ ἑρήμος πόλις ἐφεσαι, εἰς τὸ ἡλικί-
ντος, οὐκέτι παρρόντια φεύγαται ἐν τοῖς ιδί-
οις: ἐγκυούσει τὸ ἐφεσαι, καρποφορία, ἀ-
δελφός ὁ μαναστὴ πέσεσθετες τὸ δικαίον
λαοῦ: μηδὲ τὸ δικαίον λαοῦ καταλαθεί-
ται, γενέθλιον) ἡ ἔξι ἑταῖνον καρποφορία. ὅτε πο-
ταμοὺς μὲν τοὺς ἐν τῷ ἡρευτῷ ἔδει ὁ διο-
εις ἔρημον, καὶ διεζόδεις τὸ ἐπίκαιον ὑδάτων εἰς δι-
ψυχον, καὶ γένει αὐτῷ καρποφορεῖ εἰς ἀλυμνού-
ς δικαίον λαοῖς τῷ κατπικούντων ἐν αὐτῷ δικαίον
τῷ ἑταῖνον ἔρημον ἔδει εἰς λίμνας ὑδάτων, &
γένει αὐνδρὸν αὐτῶν * γένει εἰς διεζόδεις ὑδάτων, παρα-
κατάκαταστεν ἐπίκαιον πεντῶν, καὶ σωματοδο-
τέρων κατπικούντων, τοιούτων δικαίων. ἔνταξι-
σταρεῖν ἀγροὺς καὶ τὸν πεσσόνα πάρεστιν ἐπίκαιον
καλπίου, καὶ ἀγαθεύοντος, & ποιεῖσθαι κατπι-
κατπικούντων, & ἐφύτευσεν ἀμπελῶνας ἐλαμπά-
γας εἰσὶν οἰκεῖα καρποφορεῖσαι, ὅπερες καὶ ἐποίησαν
καρπὸν γνηνίαν οὐκέτι διλογητοποιεῖσαι, & επιπ-
λέοντας τὸ σόδρα αὖτε ἔδει τὸς εἰς τοὺς α-
ληγωτερείς μικρές εἴναι ελεγχόστασεν αὐτῷ πρότερος
εἰς τοὺς σάκαν πάνεθεν. γενεράτη γάρ. & τὸ
κτήνιον αὐτῷ σάκον ἐποίησεν. Καὶ οἱ μὲν ἑδοῖς
ωλγωθεῖσθαι, καὶ ἐπακόπεσθαι, & δικαίον τοῖς φεύ-
γαντοῖς κακοῖς ὁδῶν, & ἐξερέθιτον ἐξεδίωσαν ἐπὶ
τοὺς διὰ τὸν αβεβαῖον δεκχότας, & ἐπαν-
τεγεναντοῖς εἰς αβεβαῖον, καὶ ἔχει ἐν οἴδη μετ'
ἐπεινες ὃ ὁ θεὸς ἐβοήθησε τῷ δικαίῳ τῷ ἑταῖνον
πέντη λαῷ εἰς πληγεῖας, & ἔδει δις τοσθε-
πατειν, & διὸν) * διεῖσθαι ἀγέλει, την* τοιούτην
διρρευθῆσον), & παταία μορία ἐμφεύγει
σόμα αὐτῷ. τούτοις ὃ μικρός τοσθεπο-
μένος εἰς ἐκατόν εἰκονα οὐλαῖς ἐπέφερε: Το-
πὸς σοφὸς, καὶ φυλαξεῖ τούτα, & σωματο-
ελέν τοις κυρίοις; εἰλεύθηρος γένει κυρίοις τούτοις
τῷ ἑταῖνον, ὁ σοφὸς ταῦτα φυλαξεῖ, σωματο-
ελέν τοις κυρίοις. οὐκοῦν ἵπτεις σάκον ἐπιπρόνοια
φεύγατει τὸν ιδίον, αλλὰ ἀπλάτεν σκει-
τεν εἰς τὴν χώραν τὸ δικαίον κόπτεις, ἐγένετο
ἐπικλητίας, εἰς ἐφραιμ τοὺς καρποφορεῖσαν λεγα-
μόν τούτους, κακοῖς εμπνεῖται τὸ ματτῆρ, & εἰς μα-
ττῆρας διδοῦει μηδὲ τοματῆρας εἰδοῦς τοις
εἴησις, εἰς ἐφεσαι λεγαμόν τούτους παρεῖται
τῷ καρποφορεῖσαι, & ἐπὶ τῷ μέρει τοῦ ἐφεσαι
τοτε τοῖς αὐτοῖς δικαίον τοῖς αὐτοῖς εἴησις τοις
κυρίοις, οἱ ταπεινώσας ἑαυτόν, οἱ φυρῷ τοις
κυρίοις μετέχει τανάτος, τανάτος τοις αὐτοῖς εἴησις
οἱ θεοὶ εἰς τὴν γῆν τοις ταπεινώσας μετέχει τοις αὐτοῖς εἴησις τοις

ιεροσόλυμα ἐν τῷ χώρᾳ τοῦ Πάσχα, ἵνα
ἀγνώστων ἐστούσι. ἐντόπιν δὲ τὸν ιππούν, καὶ
ελεγον μέρις αἱράτων τοῦ τοῦ ιεροῦ ἐπικότες, πι-
νεῖν δοκεῖ, * καὶ μὴ ἐλθεῖν τὸν τοῦ ιεροῦ; ἀλλὰ
αὐτὸν νομισμένον ἐναντίον τοῦ Πάσχα τὸν κυνέον πάσχα
τῷ ιδεῖν. τῷ μὲν γὰρ τῷ τὸν νόμον πάσχα,
ἐστὶ τὸ κυνέον. τῷ δὲ τῷ ἀνανόμῳ, πάσχα τῷ
ιδεῖν. διὸ τοιχοποιεῖτον πότε λέγεται κυ-
νέος τὸ πάσχα, καὶ αἱράται ιμέσαι, ηπότε τὸ
κυνέον, αἱράται τῷ ἐλεγχοφόρῳ Πάσχα μαρτυρίας
οἱ τοῦ μηροῦ τῇ ἑξάδῳ γέραπται μετ' ἑτερού τῷ
τοῦ πεντάτευτοῦ πάσχα ἐντολών· καὶ ἐδιέπε-
νετο μὲν τοιχοποιεῖτον πάσχα τὸν κυνέον. καὶ τῷ τοῦ
ιδεῖν. ἐπειδὴν λεγοντος τοῦ ιμέσαι οἱ ιοι ιμέσαι,
πις ἡ λατρεία αὐτοῦ ιμέσαι; καὶ ἐρεῖτε, Ιερά τὸ
πάσχα τὸ κυνέον, ὡς ἐκεῖπατε τοὺς ιοὺς τῷ
ιδεῖν ισεργεῖν εἰς αἰγάλων· εἰναὶ τῷ τοῦ ιππαία, εἰχ-
έας, αἱράται τῷ αἱράτωντον φυον ἐναντίον
κυνέος τοῦ νεφελινίας, καὶ ταῦτα βατέα, καὶ ινσεί-
αντοῦ δρεγεῖαν τὸ ἑορταῖον· εἰναὶ τοῦ ιεροῦ τοῦ
πάσχα, μία γαρ αὐτὸν τῷ ιδεῖν
ἐστιν. γέραπται τὸ ἑταῖρον τοῦ νεφελινίας ιμέσαι,
καὶ ταῦτα βατέα ιμέσαι; εἰ ιμέσαι μεγάλους τοῦ
αἱράτου· ινσείαν, εἰ τοῦ δρεγεῖαν, εἰ νεφελινίας
ιμέσαι, εἰ τοῦ ιεροῦ μισεῖν τὸ Ιουχί με-
τεῖν τοῦ εἰς τὸν διδόνεται γέραπται· μεμισκα,
αἱράτου τοῦ ιεροῦ ιμέσαι· καὶ τῷ τοῦ ἐκκε-
ιμένων τοῖναι λέξειν, τὸ πάσχα τὸ τοῦ κυνέον, αἱράται
τῷ ιδεῖν λιθοῦ. ὁ γὰρ σωτῆρ ιμέσαι εἰς αὐτὸν ἐ-
πειβαλλεῖται, καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ οἱμαι τὸ πά-
σχα εἰς ἑπτάνη αὐτοῖς τοιχοποιεῖται, τὸ μεμισκα,
αἱράτου τοῦ ιεροῦ ιμέσαι· ἔργον γὰρ εἰχεῖ τὸ
τοῦ ιδεῖν, αἱράται εὐαγγεῖλον αὐτὸν πεποικαστον
τοῦ ιππού διποτείναντες. πλεύ τοῦ τὸ πάσχα
τῷ ιδεῖν τοῖναι, πολλοὶ αἱράτοι εἰς ιεροσό-
λυμα εἰς τὸ χώραιον, ἵνα αγνώστων ἐστούσι
τοιχοποιεῖται αὐτὸν τὸν ιππούν ιμέσαι τοῦ
ιδεῖν διποτείναντες. εἰπον γὰρ τοῦ πλάτω οἱ
τοιχοδόμοις αὐτῷ τὸν ιππούν ιδεῖν, ιμέσαι τοῦ
ιδεῖν διποτείναντες εἰδέναι, διὸ τὸ ελέγει τοῦ σω-
τῆρος μητὶ εγώ ιδεῖνος εἰμι; τὸ τοῦ ιδεῖνον, τὸ
δρεγεῖαν παρεξιωκόν σεμμοί· τὸ οἱ λέγοντες γε
αἱράτε ιδεῖναι ιαντίστων ἐστούσι, οἱ πρεσβύτε-
ροι λέγοντες τὸ πλάτω μη τοῦ διποτείνηται αἱ-
ράται τοῦ Ιαρεψεβατοῦ· λιθοῦ τὸ οἱ λαζαρεψεβατοῦ
παλιναπέρειτον ιδεῖνον ιδεῖν. ιμέσαι νόμον ι-
A Hierosolymam è regione ante Pascha, ut
purificarent se. Quererant ergo Iesum,
& colloquebantur inter se in Templo stan-
tes: Quid videtur vobis, quod non ve-
nerit ad diem festum. Non idem censem-
dum est esse Pascha Domini, & Pascha
Iudaorum. Nam Pascha secundum
Legem, ad Dominum pertinet; ad eos
vero qui sunt ex leges, Pascha Iuda-
rum. Quocirca animadvertisendum est
quando dicitur Pascha Domini, & alii
dies, & quando non Domini, sed
eorum qui redarguntur ob peccata.
Verbi gratia in Exodo post alia scri-
ptum est de Paschate in primo praece-
pto: Et comedetis illud festinante; Pascha Exod. 12,
est enim Domini: & in secundo: Si ¹¹Exod. 12,
dixerint ad vos filii vestri, Quinam cul-
tus est vobis iste? respondete, Victimam est
Pascha Domini, quoniam protexit dominus
filiorum Israel in Egypto. In Esaia ve-
ro non sui ipsius, sed peccatorum in-
quit Dominus esse novilunia, & faculta-
tha, & jejuniū, & ferias, & festivitates:
quod si festivitates, liquet etiam quod
Pascha, cum haec uia sit inter festivit-
ates. Scriptum est autem hunc in modu-
lo: Novilunia vestra, & sabbatha ^{Ez. 1, 13, 14}
vestra, & diem magnum non tollero: je-
junium, & ferias, & novilunia vestra,
& festivitates vestras odit anima mea.
Quin in uno ex duodecim Prophetis
scriptum est: Odi, ac detestor festivi- ^{Am. 5, 21.}
tates vestras: & juxta expositam elo-
quitionem, Pascha non Domini, sed
Iudaorum erat: dictumque est Iudaorum
Pascha, quod in ipso infidis mo-
lirentur Servatori nostro. Opinor et-
iam illis propheticē dictum fuisse: Odi,
aque abominatus sum festivitates vestras:
opus enim non congruens festivitatē
DEI, sed celestum in ipso Paschate
fuerunt, interficto Iesu. Veruntamen
ante hoc Pascha Iudaorum, multi
ascenderunt ex regione, ut se purificarent.
Præoccupans autem dicerem
multos non considerasse, quomodo puri-
ficarent se ipsos, propterea quod existi-
mantes suum iporum Pascha cultum
præfert DEO, tantum abfuit, ut se puri-
ficarent, ut etiam celestiores fierent
quam erant, antequam sanctificarent
se ipsos. Dixerunt enim Pilato qui le-
sum illi tradiderunt Iudei: Nobis non ^{Ioh. 18, 31}
licet interficere quenquam: propter quos
ille dixit Servatori: Nunquid ergo Iudeus ^{Ioh. 18, 35}
sum? Gens tua, & Pontifices tui tradi-
derunt te mihi. Ac sane qui dicebant
se ascendi ut purificarentur, clama-
verunt dicentes Pilato: Hunc ne dimi- ^{Ioh. 18, 40}
seris, sed Barabam: erat autem Barabas
latro: & rursum responderunt Iudei: Nos ^{Ioh. 19, 7}

Aaa 2 legem

legem habemus, & secundum legem debet A
mori, quia Filium Dei fecit. Et rursus
Iudei clamaverunt ad Pilatum dicentes :
Ioh. 19, 12. Si hunc dimittis, non es amicus Caesaris;
nam quisquis se Regem facit, contradicit
Caesar. Ac rursus clamaverunt Iudei;
Ioh. 19, 15. Tolle, tolle, crucifige eum. Ac sane qui
ascenderant ante Pascha scipios purifi-
caturi * dicant in eodem Paschate : Non
habemus Regem, nisi Caesarem. Ceterum
quod Discipulis Servator dixerat Pro-
phetans, ac dicens : Venit hora cum
quisquis vos interficeret, videatur cultum B
præstare Deo, in scipio cum incepisset,
impletum est. Qui namque dignum esse
censuerat ut moreretur, quique ascen-
derant Hierosolymam ante Pascha, ut
se purificarent, videbantur cultum præ-
stare DEO. At vero purificatio vera
non ante Pascha, sed in ipso Paschate
erat; tum scilicet, quando Iesus mor-
tuus est pro his qui purificabantur, ve-
luti a Iudeis ille DEI: & tuit peccatum
Iudei. Ac profecto Iesum quererant
hi Iudei, non ut adjuvarentur, sed
ut eum interficerent, quibus dixerat :
Ioh. 8, 40. Nunc vero queritis interficere me homi-
nem, qui veritatem loquutus sum vobis,
quam audiavi a Deo. Et sane in Templo
ipso stantes colloquebantur inter se de
Iesu : Quid videtur vobis, quod non
venerit ad diem festum? At non ubi
huius stabant, diem festum agebant Iesu,
sed in cœnaculo magno scopis purgato,
& mundato, ubi desiderio desiderave-
rat pascha manducare cum Discipulis,
antequam pateretur. Dices igitur, eos
etiamnum in Templo stare querentes
Iesum, innixos veluti sacris Scripturis;
sed quia querentes ignorent eum qui
venit, huic quidem maledicere, di-
versum vero ab hoc confiteri Christum.
Adhibe vero mentem, an dicere possis alios quoque Iudeos esse,
qui ascendant Hierosolymam, ve-
niantque ad urbem Dei ex regione
qua est extra Hierosolymam, ve-
niantque ut purificati diem festum
I. Cor. 5, 8. tum agere possint, cum Pascha im-
molatus fuerit Christus: non fer-
mento veteri, neque fermento malitiæ,
& virtutis; sed in panibus fer-
mento parentibus, hoc est, sinceritate,
& veritate. Hujusmodi sane
querent Iesum in templo Scripturarum,
stantes, & inter se dubitantes,
an venturus sit Iesus ad diem festum.
Ioh. 11, 57. Dederant autem Pharisei, & Ponitisci
mandatum, ut si quis cognovisset, ubi esset,
indicaret, ut comprehenderent eum. Vide
ut dictus est secessisse: quo nos etiam
discimus in tempore idem facere. Ac
χωρί, καὶ τὸν νόμον ὁφείλει διποδαγεῖ, ὅτι
γον θεῶν ἑαυτὸν ἐποίητε· καὶ πάλιν οἱ ιερῶν
ἐπεργύαζον λέγοντες τοῦς τὸν πλάνον, ἐν
τοῖς διποδάγεις, οὐκ εἰ φίλος ἐκεῖσται.
πᾶς ὁ βασιλέας ἑαυτὸν ποιῶν, αὐτοὶ εἰ τοῦ
καταστατεῖ· καὶ πάλιν ἐπεργύασθον οἱ ιερῶν
ἀρχην, αρχην, ταύρων αὐτῶν· καὶ οἱ αὐτεῖση-
κοτες γε τοῦς τὸ πάχα, ἵνα ἀργίσωσιν ἑα-
τεῖς, λέγοντες εἰν αὐτῷ τῷ πάχα· οὐκ ἔχορδοι βα-
σιλέας, εἰ μη καταστατεῖ· οὐτε εἰ τοῦς τοὺς μαδη-
τας ἐπει τοῦρτων ὁ σωτῆρ καὶ λέγων· ἔ-
χεται ὁρε, οὐτε πᾶς ὁ διποτεῖνας ὑμᾶς δέξει
λατεῖαν τοῦσφέρειν τῷ θεῷ, τέτο ἀπ' αὐτῶν
δέξαμεν πεπληρωταῖ· οἱ γὰρ αὐτοὶ οἱεροὶ τοῦρτων
αὐτὸν διποθεῖν, εἰδόκειν λατεῖαν τοῦσφέρειν
τῷ θεῷ, καὶ αὐτεβεβίκεσται εἰς ἑργόνυμα
τοῦς πάχα, ἵνα αἰγνίσωσιν ἑαυτές· οὐδὲ
τοῦς αἰγνίσωσι τοῦς πάχα, οὐτε εἰ τοῦ πάχα,
οὐτε τοῦσις απειδανειν τοῦς τῷ αἰγνίσωμεν, οὐ
αύτος θεῶν, καὶ ἡρε τοῦς τῷ αἰγνίσωμεν
εἰς τοῖς γε διποιοῖς οἱερῶν τοῦρτων, τοῖς
αὐτοῖς εἰδόταις, αὐτοῖς εἰδόταις· οὐτε
τοῦς τοῦσις τοῦρτων μηδὲ εἰρεῖται
μήρων, οὐτε ὅπλημα ἐπεδύμησε τὸ πάχα
μήρων μαδητην φαγεῖ, τοῦς τῷ μαδητην εἰ-
ποιεις μή αὐτὸι καὶ τοῦρτων εἰδόταις
τοῦσις τοῦσιν, ἐπερειδόμεροις μηδὲ εἰρεῖται
γραφαῖς. Διὰ τὸ αἴγνον τὸν ἐπιλυθόνα, ἐ-
τοῦντες τοῦτον μηδὲ κακολογεῖν ἐπεργάζεται τοῦτο
χειρὶς ὁμολογεῖν, τοῦρτων γε εἰς διατακην
αὐτοῖς ιερῶν λεγειν, αὐταρμονίας εἰς ἑρ-
γόνυμα, καὶ ἔχομεν εἰς τῷ πόλιν τοῦ θεοῦ,
διποτεῖας τοῦς τοῦρτων εἰστελεῖσθαι
τῷ γραφῶν, καὶ παπορεῦσται τοῦς αὐτοῖς,
εἰλυτεῖαι εἰς τῷ πόλιν εἰστελεῖσθαι
δέχεταις, καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰποῦσι, ἵνα εἰ
ποῦ γρῷ * ἑαυτὸν ποῦ εἰσι, μηδέποτε, οὐτε πά-
σων αὐτῶν· οὐδὲ πῶς μεμαρτυρεῖται αὐτοῖς
χωρίκεται, ἵνα καὶ μεῖς γνωσκομέροι εἰ κατεῖ τὸ
εἰστο

Τοῦτο ποιεῖν. Καὶ ταράχεις γε ὅτι τοῦτο οὐδέτιν ὄντος. Απόφελον ἀποδεῖται, περὶ τοῦτον, ἔτε οὐ δέχεσσις, γέτε οὐ φαελταῖσι, οὐ μὴ εἰδότες διδόσαντας ἐντολὰς θνατικές τις γνωστές, μελέστησιν, καὶ συλλαβθέντας αὐτόν· καὶ ἄλλος ἢ Φίστης ὅτι ἐπειχελεύοντες τῷ ιντοσθεῖσιν διδόσαντας ἐπέρχεται τῷ ιντοσθεῖσιν διδόσαντας, οὐδέτιν ἐντολὰς, διδόσαντες διδάσκαλες, ἐνταίματα διδάσκαλων· καὶ εἰσαν δύνται αἱ ἐντολαὶ αἱ διδόσαντας φαρισαῖοι καὶ δέχεσσις τῷ σωματικῷ τυχόντος ιδεάμαντος τῷ ιντοσθεῖσιν, οὐδέτιν γάρ τις μελέστησιν τὸν ιντοσθεῖσιν, οὐδὲ αὐτὸν ταράχεις λαβόντες αφεδῶσι. καὶ φίστης ποιεῖ τὸν ταράχηραζόνδρον Καὶ τοῦτο τὸν ταράχηρον, ἐπὶ τῷ αὐτονόμῳ αὐτοτέλεσθαι, καὶ κατηγορεῖν, φαελταῖον εἶναι, Καὶ τοῦτο γαγδαῖον δέχεσθαι, ἄλλων λόγων διδόντας ἐντολας, οἷς οὐειλαμβάνειν αὐτὸν αὐτοῖς πάσῃ, Καὶ οὐείστας δύντοτείν· ἀλλὰ γὰρ αὐτοῖς ταράχηραζόνδροις εἰπεῖ τὸ οὐδός ηγεινος τῷ εἰς τὸ ηγεινον διαγέλλοντος ξένηπον τόμον, αὐτὸς καταπαύσωμεν τὸν λόγον, οὐ τῷ ἀνάτῳ, Καὶ οὐκοστῷ τοῦ διδόντος, δέχομένοις τῷ ξένῳ.

λειπόντων οὐ Τριπλού ηγεινος, Τελακοστος, ηγεινος, ηγεινος.

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ORIGENIS
ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ
ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
Ε Σ Η Γ Η Τ Ι Κ Ω Ν
ΤΟΜΟΣ Α^ρ.

COMMENTARIORUM
IN
EVANGELIUM
SECUNDUM JOHANNEM
TOMUS TRIGESIMUS SECUNDUS.

^{Πρώτη} Από τοῦ δια ιντοσθεῖσας θεοφύλακος οὐδέμινοι
τοῦτον, Καὶ ζωτικόν ήμιν, εἰ Καρνατεῖν, καὶ
οὐδέτειν οὐφέρειν, φελάσαι αὐτὸν Καὶ ἐπὶ τοῦ τε-
λοῦς τοῦ μητρογένεος οἰονεὶ δύντεσσις Καὶ τελακο-
στῆς παρεμβολῆς εἰς τοῖς λεχιπούρδροις ἐπιβί-
νται πειρωμέστα· ηγεινος γε ημῖν οὐ σύλος τὸ
φοτεινὸν νεφέλων ιντοσθεῖσας, πειραγμὸν ημᾶς οὔτε σεῖ,
ηγεινος οὔτε ξένη, εἴσις οὖλον Καὶ τῇ ηταγορίδεσσι
τῷ εἰς τὸ διαγέλλοντος, ιερεῖς ἀδελφὲς διδρόπε-
διεβοῦτες διεξέλεγοντο τὸ διαγέλλοντος μητέρας, μη-
δὲ διπλάσιοντες διὰ τοῦ ημετέρων αἰδενειαν,
Pars II.

^{Βιβλίον} **D**eo nobis per Iesum Christum iter ex animis fentia largiente, grādimur per Evangelii sancti viam magnam, quamque viventem, ut ad ipsius etiamāνem perveniamus, si per eam à nobis agnitam ambulaverimus. Atque utinam cum nunc veluti secundam, & trigesimam stationem, in his que dicuntur, ingredi conemur, nobis adhuc columnā illā lucida nubis Iesu, qua nos præcedat, cum opus erit, rursumque stet, cum oportebit; donec, Eō Ambrosi homo sacer, idemque frater, totum copiosis commentationibus explanaverimus Evangelium; non succumbentes ob longitudinem viæ prolixæ
Aaa 3 neque